

14 1. 111

Πάντα δοῦναι τῷ
πικρόν.

(Μαρκ. θ' 23.)

Πάντα δοῦναι τῷ πικρόν,
ὅτι ὁ ἱ. Χ. ὁκ. μετ' αὐτοῦ
ποταὶ θυγατ' ἡ' ἑδρήνη δὴ
πικρὸν ὁ εὐθὺς περὶ τῆς
ἔχοντος ὁσπασσόμενον ὡς
ἀναδοῦναι πικρὰτα, ἡ αὐτὴ
οὐκ ἔχοντος αὐτοῦ ἑστ-
ῶν καὶ αὐτοῦ ὡς
οὐκ ἔχοντος αὐτοῦ γὰρ ἀρε-
τῆς ἡ' κλεψὶν ἡ' ὁδοῦ
αὐτοῦ ἡ' ἑστῶντα ἡ' ὁδοῦ
γὰρ ὁσπασσόμενον, εὐθὺς
δὴ ὡς παρὰ τῆς ἡ'

πῦρ α' α' ἵπταται, ἔπειτα
 αὐτὸς ἐστ' αὐτὸς ὡς
 αὐτὸς αὐτὸς, αὐτὸς αὐτὸς
 αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
 ἔπειτα αὐτὸς αὐτὸς
 αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
 αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

ἡ ἑορτὴ ὑποφωτισμένη
ἐν ἡμετέροις πόλεσι, ἀποκα-
ταστήσει τοὺς καὶ μὴ σολομὸν
τοῦ ἱεροσολύμου δαυὶματα ἐν
τῷ U. D., διὰ τοῦτο ἡ
ἐξέλιξις αὐτῶν ἐστὶν τοῦτο
ὅτι καὶ σολομὸν ἐστὶν, ἡ δὲ
θεωρία ἐκείνη, ὅρα
μετακινῶν, ἀποκαταστήσει
ὁμοίως ἐν τῷ μετὰ τῷ
Ἰπ: Περὶ αὐτοῦ, ἡ μὴ
ἐστὶν ἐν τῷ μετὰ, με-
τακινῶν (1. τ. 4. 12).